

CAUSA HONORIS

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Με αφορμή την συμπλήρωση 27 ετών από της εκλογής του Πρωτοθρόνου της Ορθοδοξίας Πατριάρχου Βαρθολομαίου στον Πρωτόκλητο και Πρωτεύθυνο Οικουμενικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως.

Συμπληρώθηκαν «Χάριτι Θεού» 27 συναπτά έτη από της εκλογής του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Α΄ (1991) στον μαρτυρικό Αποστολικό, Πατριαρχικό και Οικουμενικό Θρόνο της Μητρός Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας.

Με αφορμή το ευλογημένο αυτό γεγονός για ολόκληρο τον Ορθόδοξο κόσμο αναδημοσιεύουμε κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το πόνημα του λογίου Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμ. π. Δοσιθέου, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Παναγίας Τατάρνης Ευρυτανίας, υπό τον τίτλο: «*Θέλω να πιώ όλο τον Βόσπορο*». Τα αποσπάσματά αυτά σκιαγραφούν εν πολλοίς αγνώστες για τον πολύ κόσμο πτυχές της προσωπικότητας του Πρωτοθρόνου Πρωτεπισκόπου της Ορθοδοξίας, Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Α΄.

Το πρώτο από τα αποσπάσματα αφορά περιστατικό που διηγήθηκε άλλο πρόσωπο στον π. Δοσίθεο, ο οποίος το κατέγραψε ως άξιο μνείας στο εξαιρετικό πόνημά του και έχει ως εξής: «*Φιλοξενούμαι στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Πρωΐ - πρωΐ σημαίνει το καμπανάκι της Εκκλησίας για τον Όρθρο. Από ύπνο είχα χορτάσει, σηκώνομαι να πάω κι εγώ. Μόλις είχε αρχίσει να γλυκοχαράζει. Μέσα στο ναό ήταν ακόμη σκοτεινά. Τα λιγοστά κανδήλια φώτιζαν αγνά τα πρόσωπα των Εικόνων του Τέμπλου. Ένας καλογερόπαπας Αγιορείτης, η μόνη ανθρώπινη παρουσία, διάβαζε τον εξάψαλμο. Μπαίνω ήσυχα-ήσυχα στο Νάρθηκα. Στο μανουάλι είχε αναμμένα δύο κεριά. Αισθάνθηκα την ύπαρξη ανθρώπου. Γυρίζω δεξιά. Βλέπω στο σκοτάδι ένα κληρικό. Ήταν όρθιος δίπλα στην θαυματοργό εικόνα της Πάντων Χαράς – έτσι λέγεται αν δεν απατώμαι. Ο Πατριάρχης ...προσήχετο. Από τον ναό ακουγόταν καθαρά: «Κύριε, τί επληθύνθησαν οι θλίβοντες με; Πολλοί επανίστανται επ' εμέ. Πολλοί λέγουσι τη ψυχή μου, ουκ έστι σωτηρία αυτώ εν τω Θεώ αυτού...ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού, των κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ανάστα, Κύριε, σώσον με ο Θεός μου... ». Δάκρυα έρρεαν από τα μάτια του. Κόπηκα, λύθηκα τα γόνατά μου. Οπισθοχώρησα πριν με αντιληφθεί, πριν η παρουσία μου διακόψει την προσεχή του. Κάτι μ' έδιωχνε. Μάζεψα τα πράγματά μου. Έφυγα. Πήρα το πρώτο βαπόρι της γραμμής, έφθασα στην Πόλη και κατ' ευθείαν στο αεροδρόμιο. Απ' την Αθήνα του έστειλα ένα γράμμα. Παναγιώτατε ζητώ συγγνώμη γιατί έφυγα, χωρίς να ειδοποιήσω. Δεν θέλησα να σας διακόψω. Αλλά την στιγμή που σας είδα προσευχόμενο και δακρύνοντα κατάλαβα ότι φέρετε στους ώμους σας όλη την Οικουμένη».*

Το δεύτερο περιστατικό είναι η προσωπική εμπειρία του π. Δοσιθέου, ο οποίος γράφει: «*Πηγαίνω στο Πατριαρχείο. Πρωΐ, κατά η ώρα οκτώ. Μπαίνω στην αυλή κανείς. Πάω στα γραφεία, ανοίγω την πόρτα κανείς, χτυπώ άλλη πόρτα, ψυχή. Περνάω διαδρόμους, ουκ ην φωνή, ουκ ην ακρόασις, φθάνω στο κελλί του Πατριάρχου. Η πόρτα μισάνοιχτη, ο Πατριάρχης*

γράφει χωμένος σε έγγραφα και επιστολές. Συγγνώμη, Παναγιώτατε, αλλά δεν συνάντησα ψυχή. Δεν φοβάσθε; Κάποιος μπορεί να σας επιτεθεί. Βάλτε μιά κλειδαριά ασφαλείας τουλάχιστον. Δεν φοβούμαι, απάντησε ο Πατριάρχης. Έχω την Παναγία που με φυλάττει».

Το τρίτο πραγματικό γεγονός αφορά την σθεναρή στάση του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου εναντι της Παπικής Ουνίας. Το περιστατικό έχει ως εξής: «Το 1995 συνέβη ένα συνταρακτικό γεγονός που ούτε στα «ψιλά» των εφημερίδων δεν πέρασε: Μόλις χθές διέρρευσε η πληροφορία πως την τελευταία στιγμή απεφεύχθει σοβαρό επεισόδιο κατά τη διάρκεια της επίσημης συνάντησης του Οικουμενικού Πατριάρχου με τον Πάπα Ιωάννη- Παύλο Β΄ στον Καθεδρικό ναό του Αγίου Πέτρου, την 29 Ιουνίου.

Την ημέρα αυτή και κατά την διάρκεια επίσημης λειτουργίας, στην οποία παρίστατο ο Πατριάρχης, είχε προγραμματισθεί να δοθεί από τα χέρια του Πάπα σε τριάντα Ρωμαιοκαθολικούς Αρχιεπισκόπους το *Pallium*, το μάλλινο ύφασμα, το οποίο τους διακρίνει από τους άλλους επισκόπους

Τελικά εδόθη στους 29. Ο τριακοστός το παρέλαβε από τον Πάπα την προηγούμενη ημέρα, κατά την διάρκεια ιδιωτικής τελετής. Επρόκειτο περί τον ουνίτου *Judson Michall Procyk*, Αρχιεπισκόπου στο Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ. Ο Πατριάρχης είχε την πρόνοια να ζητήσει τον κατάλογο των 30 Αρχιεπισκόπων και όταν διεπίστωσε ότι μέσα σ' αυτόν περιλαμβάνόταν και ο ως άνω ουνίτης δήλωσε κατηγορηματικά ότι θα αποχωρήσει της τελετής. Κατόπιν αυτού ο Πάπας υποχώρησε και η τελετή διεξήχθη ομαλά».

Ολοκληρώνοντας αυτό το μικρό αφιέρωμα στο γεγονός της εκλογής του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στον Αποστολικό Πατριαρχικό Οικουμενικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως, θα ήθελα να καταγράψω την εύστοχη φράση του π. Δοσίθεου, η οποία αφορά την μεγάλη πίστη του Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Γράφει λοιπόν ο π. Δοσίθεος: «...Βρέθηκα αρκετές φορές πίσω από τον Πατριάρχη και είδα και τα τακούνια και τις σόλες από τα παπούτσια του. Που σημαίνει ότι γονατίζει και προσεύχεται . Και άνθρωπος που προσεύχεται δεν προδίδει την πίστη του».

Υ.Γ. Τοις ημετέροις και αλλοτρίοις ανιέροις φαναριομάχοις